

Contes del Rava: L'Aina

Un relat de: [Eric Martinez](#)

L'Aina passejava per la ciutat de Barcelona. Els seus passos la guiaven entre la gent com una cotorra entre els coloms, sense arribar a passar desapercebuda, però sense cridar l'atenció.

En arribar al carrer del Bonsuccés, va decidir interioritzar amb la part més antiga de la ciutat...

Entre els carrers del raval, l'Aina observada els veïns d'aquell barri, els quals sobrevivien entre la brutícia de l'estigmatització que durant anys havia rebut, i l'esperança d'una vida millor, o, si més no, de continuar vivint aquesta dintre de la bondat i la humilitat que els caracteritzava.

En arribar al final del carrer, l'Aina, va veure un nen petit que demanava almoïna. De cop i volta, un guàrdia entrava a escena.

-Vols menjar, nen?

El nen va sentir amb el cap.

-Menjat això!

El guàrdia es va començar a pixar a sobre d'ell.

L'Aina es va apropar a ell rabiosa, i el guàrdia, entre riures, va marxar de l'escenari fictici, que durant tant de temps condicionava a tants personatges d'aquella zona.

L'Aina va netejar al nen, i el va abraçar amb impotència, mentre observava un cartell que penjava d'un fanal del carrer.

PROCESSÓ DE LA VERGE DELS DESEMPARATS, ACUDIRAN L'EXCEL·LENTÍSSIM ALCALDE, JUNTAMENT AMB MEMBRES DISTINGITS DE LA CIUTAT.

L'Aina va tragar saliva, i una expressió amarga es va dibuixar al seu rostre.

L'endemà, la processó ocupava el centre de Barcelona. L'alcalde, al costat de tot el seu seguit de nobles, burgesos, i diversos col·lectius adinerats i distingits de la ciutat, sense oblidar la guàrdia, anaven al capdavant de la religiosa cavalcada.

En arribar al carrer del Bonsuccés, el silenci es va apoderar dels presents. El carrer estava desert, i els personatges protagonistes d'aquella festa caminaven a poc a poc glorificant la verge, fins que una veu des d'un balcó els va fer pujar el cap.

-Glorifiqueu això!

Un home es va pixar des del seu balcó al cap de l'alcalde...

-Això té més gust!

Des d'un altre balcó, una vella, es va pixar al cap de la dona de l'alcalde, un nen es va pixar sobre un dels guàrdies, un altre sobre el capità, una nena sobre una comtessa, i així... Tot el carrer Bonsuccés es pixava, i reia, mentre l'Aina i el nen, mostraven una actitud orgullosa cap a la gentada que corria desfavorida intentant protegir-se.

-No sé per què correu! Només és orina!!!

Deia el nen somrient, mentre l'Aina l'abraçava.